

Avsiktsförklaring

År 2011 blev Allhelgonakyrkan "storhundra" år. Det för tanken till det gamla duodecimala måttsystemet: Tolv är zodiakens tecken, tolv är dagens timmar och årets månader, det går 12 på ett dussin och 12 dussin på ett gross. Och en gång i tiden stod "Grosshundert" för tyskarna vad "storhundra" var för oss, dvs. 120. Alltså: Den 1 november har 120 år förflutit sedan Allhelgonakyrkan högtidligen invigdes. Den gången var det biskopen Vilhelm Flensburg som invigningstalade. Han talade över profeten Haggais ord om "Det nya templet". "Härligheten hos detta hus skall bli större än den förut var, säger Herren Sebaot. På denna plats skall jag ge er fred och välgång."

Vilhelm Flensburg var ingen vän av gamla medeltida kyrkor som krävde restaurering. Han förespråkade uppförandet av nya kyrkor och var övertygad om att nya kyrkor "ifråga om ändamålsenlighet, skönhet och värdighet" överträffade sina medeltida föregångare. Och här kom den tidens modearkitekt Helgo Zettersvall honom till mötes. Efter tyska förebilder lanserade han det medeltida gotiska kyrkorummets ideal, som förkroppsligade "den evangeliska gudstjänstens idé". Det fanns hos Zettersvall en genomtänkt idé om hur gudstjänstens liturgi skulle speglas sig i kyrkorummets utformning.

I "storhundra" år har Helgo Zettersvalls idealistiska arkitektur satt sin prägel på stadsbilden i Lund. Lika länge har gudstjänstlivet i vår kyrka hållits levande om än med skiftande kontexter. Kyrkorummet har en akustik som i hög grad inspirerat kyrkans organister och gång efter annan stimulerat Allhelgonakören till musikaliska bragder. Vid 50-årsjubileet 1941 spelade kören en huvudroll, vilket fick lundapoeten Karl Krüger Hansson att dikta:

*Det är som orkan i vår kyrka.
Som växer och växer i styrka.
Att väl instruera och leda
och bringa till ordning och reda
det toners förråd, som vi äga.
Vad skola vi därom väl säga?
Gån själv i kyrkan och hören,
och hören
Allhelgonakören!*

Det är en strof vi fortfarande med stolthet kan instämma i! Den gången var det musikdirektören Oskar Mellander som "instruerade och ledde" kören, i dag är det Johan-Magnus Sjöberg. Men helgo zettersvalls arkitektur har genom åren inte alltid uppskattats. Hans nygotiska tempel stämplades pejorativt som Eslövsgotik, och ett länge eftersatt underhåll resulterade att man på 1970-talet hotade med att sälja kyrkan för en spottstyver, och man såg den framför sig som en framtida ruin. Men kyrkan red ut ikonoklasternas ordstormar och i dag står kyrkan efter en omfattande renovering där som ny, praktfull och härlig!

För 120 år sedan oroade sig kyrkans män för "tidens irreligiösa ande". Konsekvenserna av socialismen och sekulariseringen målades upp som ett hotande scenario för framtiden. Och visst lever vi efter storhundra år under samma hotbild. Separationen mellan kyrka och stat har radikalt ändrat förutsättningarna och de närmaste åren kommer kyrkans ekonomiska situation att påtagligt förändrats.

Det är därför vi med utgångspunkt i vår storhundraåriga historia vill bygga upp en vänförening, som framför allt ska kunna bidra till att stödja musiklivet i vår kyrka. Helgo Zettervall upplever i dag en renässans och vi erkänner de arkitektoniska kvaliteterna i hans kyrkobyggnader. Vi i Allhelgonaförsamlingen är stolta över vårt katedrala kyrkorum och vill därför hedra hans verk genom att uppkalla vår vänförening efter Helgo. Efter storhundra år är vi nämligen Helgo med Helgo Zettervall! Hedra den som hedras bör! Må Helgo leva, blomstra och växa!

Kjell Å Modéer

Kyrkorådets ordförande